

Briļļu Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 36 (2674)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 24. martā

Maksā
2 kap.

Komunisti nedrīkst samierināties ar trūkumiem

Komunistiskā partija māca saviem biedriem neiecietību pret trūkumiem, nesamierināšanos ar grūtībām un šķēršļiem. Šis rakstura īpašības nepieciešamas katram komunistam, lai augstu turētu PSKP biedra nosaukumu, sekmīgi izpildītu savu avangarda lomu komunisma celtniecībā.

Pirms dažiem gadiem Jēkabpils rajona kolhozs «Sarkanais partizānis» bija saimniecība ar viduvējiem rādītājiem, dažās nozarēs pat atpalikusi. Kad pie vadības stūres stājās komunisti Elmārs Kokainis, te sākās strauja augšupeja. Gadu no gada kolhozā palielinājās kukurūzas platības, reizē ar tām auga lopkopju panākumi. Drīz vien «Sarkanā partizāņa» lopkopes izrādījās par līdzvērtīgām partnerēm, bet vēlāk atstāja tālu aiz sevis daudz agrāk plaši pazīstamas slaucējas. Komunista b. Kokaina mērķtiecība, neatlaidība, cīņa pret grūtībām, šķēršļiem un aizspriedumiem izrādījās pietiekami stipra, lai tiktu ar tām galā. Viņš prata ietekmēt, organizēt laudis, un panākumi kļuva acīm redzami. Jaunais, progresīvais bija uzvarējis šajā saimniecībā tik ātri tieši tāpēc, ka tās vadītāji, komunisti negribēja un nespēja samierināties ar trūkumiem, atpalicību.

Visā Krustpils rajonā labi pazīst Dubnas kolhoza priekšsēdētāju komunistu Jāni Vucenu. Tā ir saimniecība ar intensīvu cūkkopību, labi attīstītu piensaimniecību, plaši izvērstu celtniecību. Ja salīdzina Dubnas kolhozu ar otru šī rajona saimniecību — kolhozu «Uzvaras rīts», ko vada komunisti V. Ziediņš, tad iespēju ziņā tās ir līdzvērtīgas, tomēr rezultāti te pretēji. Biedrs Ziediņš jau sen nopietni neiedziļinās saimniecības ekonomikā, palaujas pašplūsmā. Pats jaunākais, ka šīs partijas biedrs vairs nespēj saskatīt nopietnus trūkumus, kļūdas saimniecības vadīšanā. Te sastopama lopu masveida slimošana, disproporcija starp lopu skaitu un lopbarības bāzi, pavirša, nepārdomāta darba organizācija.

Ja saimniecības vai uzņēmuma vadībā atrodas komunisti, tad nekādā ziņā nevar būt runa par samierināšanos ar trūkumiem, lavierēšanu to atklāšanā. Trūkumi jāatklāj, panākot arī to likvidēšanu. Mēs nevaram un nedrīkstam samierināties ar partijai un valstij kaitīgu rīcību, noklusēt vainīgos. Šādos gadījumos komunisti pienākums ir būt principiālam, par vainīgajiem ziņot partijai un valstij, lai tās izņemtu no darba. Tādā gadījumā PSKP Centrālajai Komitejai. Tādu prasību PSKP Statūti uzstāda katram komunistam.

Saimnieciskās celtniecības, komunisma materiāli tehniskās bāzes radīšanas grandiozais vēriens vēl vairāk pirmajā plānā izvirza jaunā komunistiskās sabiedrības cil-

vēka audzināšanas sarežģīto un daudzveidīgo darbu. Komunismu ceļ cilvēkiem, cilvēku labklājībai un laimei.

Mums ir simtiem komunistu — agitatoru, lektoru, propagandistu, skolotāju, kas pašizlīdzīgi strādā, lai izaudzinātu cilvēku ar tādām īpašībām, kā to prasa komunisma morāles kodekss. Mēs jau redzam viņu lielā darba augļus. Ražošanas sfēra — tās ir komunistiskā darba brigādes, cehi, maiņas, komunistiskā darba trieciennieki. Mēs lepojamies ar jauniešiem, kas šogad beidz Neretas, Jēkabpils I, Atašienes, Zasas un citas vidusskolas un dosies uz kolhoziem un padomju saimniecībām, kur vajadzīgas jaunas, vingras rokas, dedzīgas sirdis. Ar prieku mēs vērojam jaunā asnus mūsu sadzīvē — veikalus bez pārdevēja, autobusu bez kasiera, algu izmaksu bez kasiera, komunistiskās sadzīves namus.

Tanī pašā laikā padomju cilvēki ar lielu sašutumu vērsas pret tādām kroplām parādībām kā dzēršanu, zagšanu, dīkdienību, mītpilsoniskumu u. c. Kā lai neuztraucas, ka daži Krustpils II vidusskolas audzēkņi izdarījuši zādzību? Vai tas neliecina par rupjām kļūdām un brāķi visa pedagoga kolektīva audzināšanas darbā. Ne mazums vainas šini gadījumā gulstas arī uz šo bērnu vecākiem.

Enerģisku pretsparu deva Jēkabpils rajona rūpkombināta partijas pirmorganizācija, tās sekretārs Vilnis Buks dažiem komunistiem, kas ar savu rīcību rādīja, ka rīkojas pretēji morāles kodeksa prasībām. Neraugoties uz ienemamo amatu, visiem komunistiem ir viena disciplina, kas visiem obligāta.

Dažu partijas pirmorganizāciju sekretāri par zemu novērtē savu uzdevumu diendienā mērķtiecīgi audzināt savu kolektīvu locekļus augstu prasību un pienākumu garā. Tāda pretenzija, piemēram, izvirzāma Jēkabpils gaļas pārstrādes šānas uzņēmumam, tā partijas pirmorganizācijai ar sekretāru b. Semjonovu un uzņēmuma direktoru b. Ģipsli priekšgalā. Nesen šo jautājumu izskatīja partijas rajona komitejas birojs, aizrādīja uz viņu samierināšanos ar daudzumiem nopietniem trūkumiem uzņēmuma darbā. Tikai ar pašapmierinātību, pierašanu pie trūkumiem var izskaidrot faktus, ka šajā uzņēmumā valdīja neciešami, antisantāri apstākļi.

Politiskās audzināšanas darba nenovērtēšanas sekas parasti rod izpausmi ražošanā. Cilvēki neredz perspektīvu, nespēj ar pilnu krūti stāties pie grūtību un šķēršļu pārvarēšanas, kas var šur tur parādīties, risinot jaunus uzdevumus. Nevar runāt par virzīšanos uz priekšu, par jauniem panākumiem ražošanā, komunistiskajā audzināšanā un tanī pašā laikā samierināties ar to, kas traucē mūsu gaitu.

Mežrūnnieki ražo skuju miltus

Skuju milti ir viens no rūpnieciskās ražošanas produkcijas veidiem, ko šīnī gadā savā plānā ietvērusi Jaunjelgavas mežrūpniecības saimniecība. Jaunuzceltais cehs — skuju miltu fabrika jau stājusies darbā ierindā. Marta mēnesī saražotās pirmās 7,5 t vitamīnu miltu jau

realizētas Jēkabpils, Ilūkstes, Ogres Lauku tehnikas tirdzniecības nodaļās, kā arī Skrīveru izmēģinājumu stacijā. Eglu, priežu skuju ir vērtīga karotīnu, C, E, D un citus vitamīnus saturoša barība ziemas un pavasara periodā. Pēc vitamīnizētiem skuju miltiem pieprasījums

liels, tādēļ skuju miltu fabrikas kolektīvs nežēlo pūles, lai jaunais mehānisms un iekārtu ātrāk apgūtu, iemaņas pilnveidotu un dotu dienā maksimālo vairumu vērtīgā lopbarības papildinājumā.

Mūsu korespondentu punkts Jaunjelgavas MRS

Pie fabrikas saimniekiem

Biezu sniega kārtu klātajā kūdras karjerā strauji kustas ekskavatora strēle. Kā vanags izplestiem spārnem uz kūdras ķieģeļu valni nolaižas greifera kausis. Pajūk sniega un kūdras putekļi. Viens tvēriens, otrs, un strēle paceļas ar pilnu kausu. Greifera sakļautie

Kūdras fabrikas veterāns Sidors Uljanovs.

spārnī atveras virs traktora — transportiera bunkura. Ar katru greifera tvērienu tānī iebirst 1,5 kbm izžuvis kūdras ķieģeļu. Pēc īsa brīža bunkurs pilns. Traktorists tver vadības sviras, un 7 kbm kūdras aizceļo uz karjera malu. Tur nepacietīgi pukšķ motovilcēja dizelis, kam piekabināta tukšu vagonešu virtene. Zem ekskavatora greifera kausa stājas otrs traktors — transportieris.

Palīgstrādnieks Sidors Uljanovs uz mirkli atiet no mašīnām uzsmēķēt. Vairādamies no pavasarīgi siltās saules atstarojuma sniegā, viņš, piemiedzis acis, vēro ierasto darba ritmu. Nerātni staru zaķiši lēkā no kustīgā ekskavatora lodziņu stīkliem uz mašīnas spožajām detaļām. Vecā strādnieka sejā parādās tikko jaušams smaids, acis iemirdzas siltas uguntiņas.

— Redz, kāds malacis! — jau kuru reizi viņš domās slavē veiklo ekskavatora mašīnistu Oļģertu Ci-

niņu. Tālu tiks puisis! Viss viņam veicas, viss padodas. Iemācījās vadīt kūdras klājmašīnu, labi prot mašīnista dizelista arodu, bet atslēdznieka rikus — padod tikai rokās, un tagad — labākais ekskavatora mašīnists. Izgudrotājs, racionalizators. Īsta strādnieka dvēsele! Puisis godam nopelnīja komunistiskā darba trieciennieka nosaukumu.

Karjera malā sparīgi iepukšķas motovilcējs. Sidors Uljanovs saskata pasīku stāvu, kas, izliecies no vadītāja kabīnes, vēro, kā piekrauj pēdējo vagonetī. Tas ir Nikolajs Tarasovs. Uzņēmuma dēls! Tā viņu dažkārt sauc darba biedri. Uz fabriku viņš atnāca kā pusaudzis. Zēna tēvs nepārnāca no Lielā Tēvijas kara. Dzīve pie patēva bija nepanesama. Drīz vien fabrika kļuva viņa darba vieta, mājas, ģimene. Te viņš ieguva arodu, kļuva komjaunietis, tagad ir pirmorganizācijas sekretāra vietnieks, mācās vakarskolā.

— Eh, būtu man tie gadi... — mazliet sarūgtināts, Sidors Uljanovs nomet papirosa galu un steigšus uz savu darbavietu. Ilgus gadus viņš strādā šai uzņēmumā. Ne velti viņu godā par fabrikas veterānu. Staltajā, tikai mazliet sakumpušajā augumā, lielajās sastrādātajās rokās jauzams spēks. Toreiz, kad jaunais strādnieks atnāca uz kūdras purvu, galvenie mehānismi bija lāpsta un cilvēku muskuļu spēks. 22 vīri visu dienu locīja muguras, kamēr iekrāva 100 t kūdras, tagad 100—150 t un vairāk maiņā iekrauj viens ekskavators, 2 traktori transportētāji, 4 palīgstrādnieki. Toreiz katra no 15.000—18.000 tonnām kūdras, ko gada laikā deva fabrika, bija piesātināta sviedriem, bet pērn uzņēmums deva tautas saimniecībai 65.000 tonnas dedzināmās kūdras, ko sagatavoja, žāvēja, iekrāva un izkrāva mašīnas un mehānismus.

Sidors Uljanovs ir lepns par savu uzņēmumu. Kā tas izaudzis! Kādas tagad šeit mašīnas! Tomēr vislielākās pārvērtības notikušas ar cilvēkiem. Oļģerts Ciniņš, Nikolajs Tarasovs, brigadieris Vasilis Nikitins un pārējie iekrāvēju brigādes locekļi, viņu pašu ieskaļot, kļuvuši par īstiem dzīves un sava uzņēmuma saimniekiem.

Jau veselu gadu Vasilija Nikitina brigāde nes augsto komunistiskā darba kolektīva nosaukumu. Tas ir katrā tās locekļa un visa kolektīva nopelnīts. Pērn virs plāna brigādes laudis iekrāva 6000 t kūdras.

Jaunie brigādes locekļi — Oļģerts Ciniņš, Nikolajs Tarasovs mācās vakarskolā. Oļģerts atrod laiku arī dziesmai uzņēmuma kori un vīru kvartetā. Pats brigadieris, un N. Tarasovs ir aktīvs sabiedriskās kārtības sargs. Par visu viņiem daļa, visur viņi jūtas saimnieki šī komunistiskā darba brigādes vīri ar sastrādātām rokām, skaidru darba cilvēka sirdi. Viņi un tādi kā viņi ir komunistiskās rītdienas cēlāji.

D. Slikšāns

Brigadieris V. Nikitins dod darba uzdevumu ekskavatoristam O. Ciniņam.

Jaunajam pavasarim — jaunas mašīnas

Jēkabpils rajona saimniecības šogad saņēmušas daudz augstvērtīgu mašīnu lauksaimniecības darbu veikšanai. Spēcīgus kāpurķēžu traktorus DT-54 A un T-75 iegādājās kolhozi «Uzvara» un «Draudzība». Augsnes sagatavošanā pavasara sējai piedalīsies arī seši jauni pieckorpusu arkli, 12 disku lobītāji, vairākas smagās disku ecēšas. Šīs mašīnas iekārtas ar traktora hidrauliskās iekārtas palīdzību un piekabinātāji tām nav vajadzīgi.

Rušināmo kultūru kopšanai neaizstājami palīgi būs uzkarināmās tikla ecēšas BS-2 un BSN-4, kas vienā darba gājienā apstrādā 4 metrus platu joslu. Starprindu rušināšanai saņemti 6 kultivatori un

10 spļarkla tipa rušinātāji. Jaunās tehnikas skaitā ir arī modernās sējmašīnas SOSS-2,8 un SNN-2,8. Jau šogad kolhozu «Asupe» «Vārpa», «Dzimtene» un «Uzvara» laukos izeis kartupeļu stādāmās mašīnas.

Rīgas lauksaimniecības mašīnu rūpnīca piegādājusi saimniecībām 4 iekrāvējus PS-0,4, kas pielāgoti uzstādīšanai uz traktora «Belarusj». Šādi iekrāvēji jau strādā kolhozos «Ezerkrasts», «Draudzība», «Arājs» u. c.

Jau tagad no daudzām mūsu Dzimtenes rūpnīcām pienāk tehnika ražas novākšanai. Tā, piemēram, «Rostselmaš» tikai šā gada janvārī uzsāka labības kombainu SK-4 masveida ražošanu, bet jau

marta sākumā 12 mūsu kolhozi saņēma šīs modernās mašīnas. To skaitā «Daugava», «Staburags», «Stars» un Raiņa kolhozi. Tuvākajās dienās saņemsim vēl divus šādas markas kombainus.

Nesen no Bulgārijas atsūtīja lielāku grupu zirgvilkmes zāles plaujmašīnu. Šīs dienās saņemti arī trīs salmu pūtēji PTS-3, kas izgatavoti Latvijas Lauktechnikas Liepājas nodaļas darbnīcās.

O. Neifelds,

Lauktechnikas Jēkabpils rajona nodaļas tirdzniecības kantora vecākais inženieris prečzinis

PARTIJAS DZĪVE

Politisko izglītību ciešāk saistīt ar konkrētajiem uzdevumiem

Sini mācību gadā Krustpils rajona partijas un komjaunatnes politiskās izglītības tīkla pulciņos ievērojami vairāk komunistu, komjauniešu un bezpartejisko klausītāju nekā iepriekšējā gadā. Tas ir pilnīgi likumsakarīgi. Plašas tautas masas dzīvi interesējas par politiskajiem jautājumiem, marksisma leņinisma teoriju. Šī interese sevišķi pieaugusi pēc PSKP XXII kongresa, partijas jaunās Programmas pieņemšanas, kas dod izsmejot abīdies uz visiem jautājumiem, kas saistīti ar komunistiskās sabiedrības uzcelšanu mūsu zemē, starptautisko komunistisko kustību u. c.

To spilgti apliecina tāds fakts, ka politpulciņu un semināru nodarbības apmeklē ne tikai tie klausītāji, kas mācību gada sākumā ierakstīti sarakstos, bet arī jauni interesenti. Šādu klausītāju daudz politpulciņos, ko vada propagandisti b. Bušs, Leonovičs, Neimanis (kolhozu «Selga», «Dubna» un Plaviņu atbalsta paraugsaimniecības partijas pirmorganizācijas) un citi.

Tā ir iepriecinoša parādība, kas liecina, ka partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas, gatavojoties mācību gadam, veikušas lielu organizatorisku darbu, lai politiskās izglītības pulciņu klausītāju pulkā iekļautu plašāku darbaļaužu masas.

Tagad, kad līdz mācību gada beigām palikuši apmēram divi mēneši, nepieciešams izdarīt dažus secinājumus, noskaidrot uzdevumus, kas veicami līdz mācību gada beigām. Pirmkārt, jāatzīmē, ka partijas un komjaunatnes politiskās izglītības tīkla pulciņi darbojas organizēti, nodarbības notiek sistemātiski. Pulciņu un semināru klausītāji dzīvi interesējas un nopietni studē komunistiskās celtniecības teorētiskos un praktiskos jautājumus. Politisko zināšanu līmeņa paaugstināšanās savukārt aktivizē un izraisa iniciatīvas palielināšanas plašu darbaļaužu masu vidū, kas pozitīvi ietekmē to lielo uzdevumu izpildi, ko rajonam izvirzījis partijas XXII kongress. Uzņemumos, kolhozos, padomju saimniecībās pieaug tautas masu aktivitāte citā par septiņgades ceturta gada plānu sekmīgu izpildi.

Interesanti, cieši saistot vielu ar katra kolektīva tiešajiem uzdevumiem, mācības notiek pulciņos un semināros, ko vada b. Lejiņš, Dunkule, Golods, Tokareva un citi propagandisti. Diemžēl, ir arī tādas partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas, kas maz uzmanības velti masu politiskās audzināšanas darbam. Tā kolhoza «Uzvara» partijas pirmorganizācija (propagandists b. Kozlovs, sekretārs b. Ziemelis) tikai tad nopietni ķērās pie politiskās izglītības pulciņa darba uzlabošanas, kad šis jautājums bija apspriests partijas rajona komitejas biroja sēdē. Maz

uzmanības politiskajai izglībai veltī kolhozu «Uzvaras rīts» un «Rekords» (sekretāri b. Vitols un Ormanis) partijas pirmorganizācijas, Krustpils cukurfabrikas komjaunatnes pirmorganizācija (sekretārs b. Ivanovs).

Dažos pulciņos un semināros nodarbības notiek zemā idejiski teorētiskā līmenī, viela vāji saistīta ar attiecīgā kolektīva konkrētajiem uzdevumiem, tai ne reti informatīvi izglītojošs raksturs.

Gostīņu astoņgadīgajā skolā, kur politpulciņu vada propagandists b. Daugsts, nodarbību vielu nesaisa ar vietējiem materiāliem. Propagandists strādā atrauti no konkrētās dzīves, kolektīvu interesējošiem jautājumiem. LKP X kongresa kolhoza politpulciņa propagandists b. Lietavietis tik tālu vienkāršojis pasniegšanas metodes, ka materiālu vienkārši nolasa.

Daži komjaunatnes propagandisti vārda tiešā nozīmē kopē partijas izglītības tīkla darba metodes, neievērojot jauniešu intereses un prasības.

Sis kļūdas atlikušajos mācību mēnešos jānovērš. Par to jārūpējas kā propagandistiem, tā pirmorganizāciju sekretāriem.

Politiskās izglītības tīkla pulciņos un semināros līdz mācību gada beigām saskaņā ar plānu jāizstudē astoņas tēmas par PSKP XXII kongresa materiāliem. Bez tam vismaz viena nodarbība jāvelta PSKP CK marta plēnuma materiālu studēšanai.

Kā redzams, vēl daudz jāveic, lai sekmīgi un organizēti noslēgtu mācību gadu. Partijas pirmorganizācijām diendienā jāvada un jākontrolē politpulciņu un semināru darbs.

V. Kārklīšs,
partijas Krustpils rajona komitejas
politiskās izglītības kabineta
vadītājs

Arodbiedrību aktīvs mācās

Nolūkā apmācīt arodbiedrību aktīvistus partijas Jēkabpils un Krustpils rajonu komitejas sarīkoja īslaicīgu kvalifikācijas celšanas semināru. Tāni piedalījās vietējo komiteju priekšsēdētāji, komiteju locekļi — kopskaitā vairāk nekā 180 cilvēku.

Semināra dalībnieki noklausījās lekcijas par valsts sociālo nodrošināšanu, padomju likumdošanu, darba aizsardzības, finansu un citiem jautājumiem, ko nolasīja arodbiedrību republikāniskās komitejas lektori.

Arodbiedrību aktīvistiem seminārs deva daudz vērtīgu ierosinājumu turpmākajam darbam.

A. Briģis,
Krustpils komunālo uzņēmumu
kantora arodbiedrības VK
priekšsēdētājs

Pa jaunām takām skolas un vecāku sadarbībā

Gipterānu astoņgadīgās skolas darbigais kolektīvs pašu rokām kaldinājis sev labu slavu. Bērni ātri mācās, bet brīvajā laikā strādā dzimtajā kolhozā. Katru gadu viņi palīdz laikus padarīt pavasara darbus, gan dēstot kartupeļus, gan ierīkojot augļu dārzus, bet rudenī piedalās ražas novākšanā. Vasaras brīvlaikā bērni palīdz kopt putnus kolhozu fermās.

Ne velti abu ciema kolhozu pirmrindnieku svētkos par čaku darbu apbalvoja Pēteris Krēslīņu, Dzintaru Kalniškānu, Veltu Flanderu, Maiju un Lidi Ošānes, Mariju Čamani un vēl daudzus citus skolēnus.

Sovasar Gipterānu skolēni apņēmušies apkopt cukurbietes 5 ha platībā. Dignājas un Sudrabkalna kolhozi saviem mazajiem palīgiem parādā nepaliek. Visi skolēni saņem pusdienas bez maksas.

Protams, skolas kolektīvs, kuru vada direktore A. Rēķe, nav atstājis otrā plānā mācību un ideoloģiskās audzināšanas darbu. Labas sekmes, sadzīves kultūras iemaņas

un komunistiska attieksme pret darbu — tie ir galvenie uzdevumi, ko šīs skolas pedagogi īsteno sava darba pamatā, audzinot jaunās sabiedrības cilvēku. Skolā ieviesta pašapkalpošanās — daudzus darbus, telpu un tās apkārtnes uzturēšanu bērni veic paši. Protams, ar to vien nepietiek. Viņi jānodarbina arī mājās, atbilstoši vecumam un spējam, jo nedrīkst bērnus izaudzināt kā vārgus siltumnīcas stādus, kuri paši patstāvīgi neko nespēj veikt. Šajā ziņā skola bez bērnu vecāku atbalsta tomēr iztikt nevar, jo audzināšanā tikai tad var būt laba sekme, ja prasības būs vienotas, saskaņotas kā no skolotāju, tā vecāku puses. Šeit nevar iztikt tikai ar vecāku sapulcēm.

Lai nodibinātu ciešākas saites starp skolu un vecākiem, Gipterānu astoņgadīgā skola meklē jaunās darba formas. Piemēram, nesen — martā skolā sarīkoja bērnu vecākiem veltītu vakaru ar priekšnesumiem, interesantām pārrunām par aktuāliem jautājumiem. Lūk, skolotāja N. Stivrišes pastāstīja par padomju cilvēka dažiem morāles principiem, kā tos realizē ģimenē un sabiedrībā. Nav divu domu, ka tieši vecāku, vecāko brāļu un māsu paraugam ir liela nozīme bērnu audzināšanā, jo mazie pa lielākal daļai cenšas atdarināt viņu rīcību. Tur, kur vecāku attiecības ir draudzīgas, balstās uz savstarpēju cieņu un mīlestību, arī bērni aug par pieklājīgiem, labeim kolektīva locekļiem. Tomēr netrūkst arī pretēju parādību. Tādās ģimenēs bērni ir nervozi, nesaticīgi, pat rupji. Kopējiem audzināšanas līdzekļiem daudz ko var panākt.

Skolotājs b. Kuklis runāja par skolēnu veselības aizsardzību. Nevar aprobežoties tikai ar kontroli, kā mācās, uzvedas skolēns. Ik dienas jāseko arī bērna veselībai. Dažreiz tieši traucējumi skolēna veselībā ir par iemeslu neseimībai, nedisciplinētībai. Šo vakaru skolotāji atdzīvināja ar vienu otru dziesmas vārsmu, kā, piemēram, F. Puškes skandēja dzejnieka Osmaņa dzejoļa «Sods» rindas, kas visiem klātesošajiem lika dziļi pārdomāt dzirdēto. Nepalika arī bez priekšnesumiem — dejām, dziesmām, skečiem par audzināšanas jautājumiem.

Sādi pārdomāti sarīkojumi, mūsuprāt, var dot lielāku labumu skolas un vecāku sadarbībā nekā dažreiz sausās sapulces. Draudzīgās pārrunās, kopējās dejās dzima vērtīgas atziņas. Meklētiot jaunas, interesantākas darba formas skolēnu audzināšanā, vecāku un skolas sadarbībā, jaunā paaudze, visa sabiedrība tikai iegūs. Un par to jādomā katrā skolā.

S. Radziņa,
Jēkabpils rajona Dignājas ciema
padomes izpildkomitejas
priekšsēdētāja

Sabiedrība palīdz

Katrs audzinātājs, kā arī vecāki zina, cik daudz pūļu, pacietības un rūpju prasa bērnu audzināšana, it sevišķi pirmskolas vecumā. Šajā svarīgajā darbā Plaviņu pilsētas bērnudārza Nr. 1 kolektīvam lielu palīdzību sniedz sabiedrība, bet it sevišķi pensionāri.

Bieža un gaidīta vienošanās bērnudārza ir Sofija Arhangeljska. Viņa labprāt nodarbojas ar bērniem, stāsta viņiem daudz interesantu pasaku, kā arī kopā ar mazajiem izšūva krāšņus leļļu tērpus. Kā gaumīgi ietērpt leļli un arī pašam būt vienmēr kārtīgam un izskatīgi ģērbtam, par to praktisku padomu allaž

var saņemt arī no pensionāres Almas Voropinas. Sevišķu prieku bērniem sagādāja lelle, kura ar šīs lieciskās krustmāmiņas palīdzību tika iegērbta latviešu tautas nacionālajā tērpā.

Gribas atzīmēt arī Plaviņu otrās vidusskolas audzēkņu lielisku iniciatīvu. Kad slimā bērnudārza aukle, 9. klases skolniece Moskalenko, Klavāne Glušnova pašas ierādās pie mums, lai aizvietotu saslimušo darbinieci. Meitenes uzkopā telpas, uzraudzīja mazos.

Sestās klases skolniece savas skolotājas Brončlavas Azānes vadībā uzkopā paltu, sakrāva mal-

ku. Gandrīz ik dienas skolēni apciemo savus mazos draugus. Vladimirs Vaitols atnesa bērza zarus un pamācīja bērnus: «Ielieciet tos vāzē ar ūdeni un pēc tik dienām, cik jums rokām pirkstiņi, istabā būs pavasaris — bērniem izplauks zaļas lapiņas.»

Ina Sokolova, Ludmila Ignatova un citas meitenes palīdzēja sakārtot mācību uzskates līdzekļus.

Bērnudārza kolektīvs ir ļoti pateicīgs saviem šefiem, kuri palīdz bērnus ieaudzina daudz derīgu iemaņu, kolektīvisma jūtas.

V. Drozdova,
Plaviņu bērnudārza
Nr. 1 vadītāja

Vijas draudzības pavediens

Cieša un sirsnīga draudzība izveidojusies starp Līvānu 1. vidusskolas un Atašienes vidusskolas 11. klašu kolektīviem. Pāri laukiem jau klājas vakara rēnā krēsla, bet Atašienes vidusskolas logos iedegās spožas ugunis. Gaiši mirdzēja logi, bet vēl gaišāk — acis gan saimniekiem, gan viesiem. Līvānu 1. vidusskolas 11. klases skolēniem. Uzpostajā zālē pulcējās abu skolu skolēni un skolotāji.

Par godu šai dienai Atašienes vidusskolas audzēkņi bija sagatavojuši plašu koncertu. Dzidri skanēja skolē-

nu balsis, kuri skandēja daudzās dziesmas. 11. klases kolektīvs uzveda montāžu, kurā stāstīts par draudzību. Skatītāju atzinību guva viencēliens «Kad astoņpadsmit gadu». Tas stāsta par jauniešu, vidusskolas abiturientu, kopējo dzīves ceļu, kuri nolēmuši doties kopā uz vienu rūpnīcu. Arī viņus visus saista ista draudzība.

Kopējās vakariņas vēl ciešāk saistīja abu skolu skolēnus. Pie bagātīgi klātā galda raisījās dziesmas un dzīvas sarunas. Skolēni viens otram pastāstīja par saviem nā-

kotnes nodomiem un iecerēm. Skaists ir Atašienes skolēnu mērķis — kopā doties strādāt Atašienes padomju saimniecībā.

Ātri pagāja laiks, un pavisam nemanot pieņāca atvadīšanās brīdis, pēdējie rokas spiedieni...

Krietns attālums šķir abas skolas, taču draudzība spēj pārvarēt jebkurus šķēršļus un attālumus.

Nav sen sācis vīties draudzības pavediens starp abām skolām, bet tas visies vēl ilgi...

Z. Kalvāne,
Līvānu korespondentu
punkta locekle

PĀRRUNAS PAR KOMUNISMA CĒLĀJU MORĀLES KODEKSU

Viens par visiem, visi par vienu

Šis komunisma cēlāju morāles kodeksa princips norāda, cik svarīgi un nepieciešami padomju laudis audzināt kolektīvisma un biedriskas savstarpējās palīdzības garā. Komunisma celtniecība ir kolektīva, visas tautas lieta. Komunisma celtniecības panākumi lielā mērā atkarīgi no tā, cik plaši un ātri darbā izeidosies kolektīvisma iemaņas, biedriskā sadarbība un savstarpēja palīdzība. Uz komunismu nevar iet savrup. Tā virsotnes var sasniegt tikai visiem ejot kopā, tikai tad, ja cinās visa tauta.

Kolektīvisma un biedriskas savstarpējās palīdzības gars strāvo visā mūsu padomju sabiedrības dzīvē. Šo attiecību pamatā ir visu mūsu valsts bagātību kolektīvais īpašums. Jau pati sociālisma sabiedriskā iekārta rada kolektīvisma apziņu, objektīvas apstākļus tam, lai laudis apvienotos, lai viņi visās dzīves sfērās pareizi saskaņotu personiskās intereses ar visas sabiedrības interesēm.

Spilgts kolektīvisma un biedriskas savstarpējās palīdzības princips iemiesojums mūsdienu dzīvē ir komunistiskā darbā brigādes, cehi un uzņēmumi. Komunistiskā

darba kolektīviem savstarpējā palīdzība, rūpes ne tikai par sevi, bet arī par citiem, ir kļuvušas par dzīves nepieciešamību, likumu. Komunistiskā darbā brigāžu locekļu savstarpējās attiecības ir komunisma cēlāju morāles kodeksa princips — «viens par visiem, visi par vienu» iedzīvinājums mazā kolektīvā. Komunistiskā darbā kustībā pašlaik piedalās vairāk nekā 20 miljoni cilvēku. Komunistiskā darbā kolektīva nosaukumu jau izcīnījuši 800 uzņēmumi un 187 tūkstoši brigāžu.

Komunistiskā darbā kustības attīstība ir ne vien darba uzvara, bet arī uzvara pār veciem ieradumiem, pār sīkām, taču saknes dziļi laidušām individuālisma paliekām. Daudzi padomju cilvēki, kas guvuši panākumus darbā, dalās savā pieredzē ar biedriem, palīdz viņiem ieviest ražošanā visu jauno, progresīvo. Valentīna Gaganova aizgāja strādāt uz atpaukošu brigādi un to darija nevis slavas dēļ, bet, kā pati izteicās PSKP XXII kongresā, tādēļ, lai radītu saliedētu, darba spējīgu kolektīvu, lai panāktu, ka arī jaunā brigāde strādātu labi.

Gaganovas cildenajam paraugam

sekoja 50 tūkstoši mūsu zemes labāko cilvēku: viņi devās strādāt tur, kur darbs veicās sliktāk, lai palīdzētu biedriem apgūt progresīvās darba metodes. Vērtīga ierosme radās Odesas apgabalā: labāko kolhozu vadītāji, lauksaimniecības speciālisti un partijas darbinieki šķīrās no labi ievadīta darba, no ērtiem dzīves apstākļiem, no krietnās izpelnes un aizgāja strādāt uz ekonomiski vājām, atpalikušām saimniecībām.

Mūsu laukos jau kļūst par nerakstītu likumu, ka ekonomiski stiprs kolhozs sniedz komunistisku palīdzību vāji attīstītam kolhozam. Ukrainā vien jau vairāk nekā tūkstošis labāko saimniecību palīdz vājākām nostiprināt ekonomiku, cenšas pacelt tās līdz savam līmenim. Labāko saimniecību laudis saprot, ka atsevišķu kolhozu panākumi, lai cik lieli tie arī būtu, nespēj atrisināt visas tautas uzdevumu — radīt lauksaimniecības produktu pārpilnību.

Taču mūsu sabiedrībā vēl ir daudz arī tādu cilvēku, kuri nav atbrīvojušies no pagātnes paliekām, kuros paslēpies un turpina dzīvot privātpašnieks. Šādu cilvēku iek-

šējā pasaule ir nabadzīga, šaura un aprobežota, jo viņi rūpējas vienīgi par sevi. Personīgās intereses viņiem ir dārgākas par visas sabiedrības interesēm. Savas dzīves mērķi viņi redz nevis sabiedriskās bagātības vairošanā, kas nosaka ikviena sabiedrības locekļa labklājību, bet gan sava personiskā īpašuma palielināšanā.

Uzsverdams, ka individuālisma ideoloģija nav savienojama ar kolektīvisma principu mūsu sabiedrībā, V. I. Leņins rakstīja, ka mēs cinīsimies pret reliģijas bausli «katrs par sevi, dievs par visiem», cinīsimies par komunistisko morāli «visi par vienu un viens par visiem», ka komunistiskā audzināšana ir vērsta pret egoistiem un sīkpašniekiem.

PSKP Programma prasa noteikti cīnīties pret egoistiskām un privātpašnieciskām tendencēm. Partijas XXII kongress norādīja, ka priekšstats par pārpilnību kā personiskā īpašuma neierobežotu augšanu ir komunismam svešs.

Jaunā cilvēka — aktīva komunisma cēlāja veidošanā izcila nozīme ir kolektīvisma ieaudzinašanai. Kolektīvismu cilvēkiem ieaudzina jau paši mūsu dzīves apstākļi un vispirms darbs. Ar visas tautas darbu tiek radīta varena komunisma materiāli tehniskā bāze, darbā aug

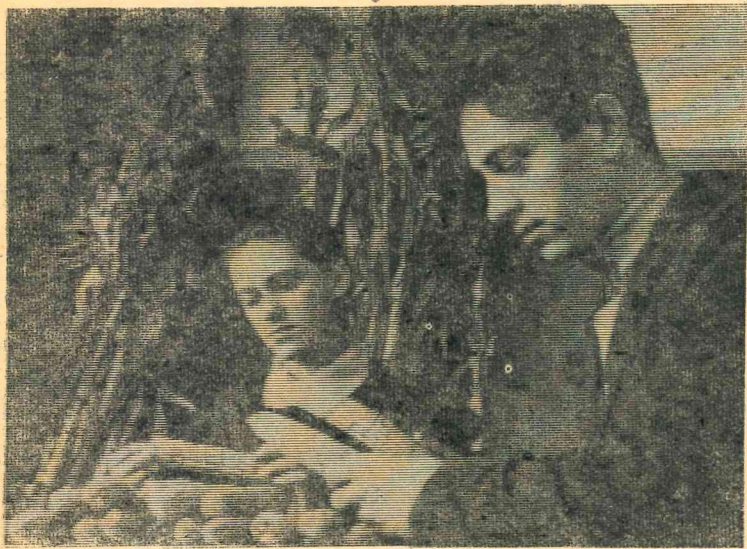
un pilnveidojas pats cilvēks. Viņam atklājas konkrētā sakarība starp personiskajām un sabiedriskajām interesēm, viņa attīstās biedriskas savstarpējās palīdzības jūtas.

Kolektīvisma ieaudzinašanu katrā cilvēkā visvairāk var veicināt partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijas, viss kolektīvs, kurā viņš strādā vai mācās. Ja kolektīvs ir stingrs prasības pret saviem locekļiem, cieni tos un ir iedzīvojis pret viņiem, palīdz biedriem, kas iekļuvuši nelaimē, tad tas cilvēks saliedē, audzina, iesaista aktīvā sabiedriskā dzīvē. Stiprs, draudzīgs, saliedēts kolektīvs palīdz cilvēkam, kas nomaldījies necelos, tikt atpakaļ uz pareizā ceļa, atgriezties pie mūsu sabiedrības tikumiskajām normām. Kolektīvi ir atbildīgi par katru savu locekli jeb, kā mēdz teikt, ikviena kolektīva devīzei jābūt: «Visi par vienu».

No otras puses, kolektīvisma un biedriskas savstarpējās palīdzības garā audzināts cilvēks, lai kur viņš atrastos, jūt, ka viņš ir atbildīgs par visu kolektīvu. Tādējādi komunisma celtniecības procesā katrā cilvēkā dziļā personiska ieteināšana savā kolektīvā un visas valsts panākumos kļūst par raksturīgu iezīmi.

A. Krivovs

Mūsu kukurūzas audzēšanas laboratorija

Aktīvi jauno naturālistu pulciņā strādā daudzi Neretas vidusskolas audzēkņi. Centīgi visus uzdevotus pienākumus izpilda Zervejs Vantelets un Velta Svāriņa.

Attēlā: jaunie naturālisti šķiro kukurūzas vāļītes, kas izaudzētas skolas izmēģinājumu lauciņā. M. Zariņa foto

Lauksaimniecības zinātnes sa-
sniegumi, it sevišķi tie, kas skar
dažādu sējumu kultūru ražības cel-
šanas problēmas, pārliecinoši pie-
rāda, ka mūsu iespējas šī jomā
patiešām ir milzīgas. Domāju, ka
cilvēkā svarīgi ieaudzināt meklē-
jumu garu, vēlēšanos būt neatlaidi-
gam. Nenoliedzami, milzīga nozi-
r ir tam, ka šīs iemaņas ieaudzi-
m jau no pašas bērnības. Šajā
ziņā daudz veic skolu jauno natu-
rālistu pulciņi.

Arī Neretas vidusskolas naturā-
listu pulciņa biedri savas skolotā-
jas b. Kundrātes vadībā gribēja
pievienoties lielajam meklētāju pul-
kam, kas pārveido augu dabu. Dau-
dzi skolēni, kas toreiz pirms des-
mit un vairāk gadiem sāka ekspe-
rimentēt, tagad izklīduši pa tāliem
un tuviem dzīves ceļiem, bet natu-
rālistu pulciņš palika par sava vei-
da atziņu un pieredzes krātuvi.

Pirmās kukurūzas sēklas ieguva
no mičurinieša Dindoņa, kā arī no
pazīnām Ukrainā. Saņemtās sēk-
las bija dažādas, kopā augot tās
savstarpēji apputētnējās un rudenī
ieguvām vāļītes ar dažādiem
graudiem. Nākošajai sējai izlasi-
jām tikai lielos dzeltenos graudus.
Tā, pielietojot hibridizāciju un izla-
si, 1953. gadā kukurūza jau sa-
dza 2 m un deva 1—2 pilnīgi
atbilstošās graudu vāļītes. Sa-
vu kukurūzu nosaucām par «Nere-
tas hibridus».

Naturālistus neapmierināja kuku-
rūzas mazais augums, gribējām,
lai tā dotu lielāku zaļo masu. Va-
doties no Mičurina mācības, nolē-
mām, ka mūsu hibrids ir jāsakrusto-
tam ar vēlīnājam šķirniem, kas sa-
ņemtas no dažādiem ģeogrāfiskiem
apgabalumiem. Lūdzām atsūtīt sēklas
no Tālajiem Austrumiem, Kalnu
Altaja, Maskavas, Odesas un Le-
ņingradas. Šajā vasarā naturālisti
mācījās sakrustot dažādas kukurū-
zas šķirnes zem izolatora. Lai bū-
tu iespējams «Neretas hibridus»
sakrustot ar vēlīnām šķirnēm, to
sējām vairākos paņēmienos līdz jū-
nija beigām, tomēr izrādījās, ka ne-
bija pareizi veikta apputētnēšana.
Vēlāk sakrustojām vēlreiz «Odesas-
—10» ar «Neretas hibridus» un ie-
guvām jaunu šķirni—«Neretas I».

1958. gadā no Bioloģijas institū-
ta saņēmām ar radioaktīvām vielām
apstarotās Osetijas kukurūzas
sēklas. Mūs sevišķi interesēja tā
kukurūza, kas bija apstarota ar lie-
tām devām (C⁶⁰ 8000 r). Šī ku-
kurūza augumā bija ļoti dažāda,
pārsvārā graudiem bija zobveida
forma. Novērojām, ka, apstarojot
augus ar lielām radioaktīvo vielu
devām, tika satricināta iedzimtība.
Vienu no šiem augiem apputētnē-
jām ar «Neretas hibridus» un tālāk
no iegūtajām sēklām izveidojās
hibrids — «Neretas—3».

1960. gada pavasarī veicām ve-
ģetativo hibridizāciju. To izdarījām
pēc profesora Kovarska metodes.
Sākumā sakrustojām vairākas šķir-
nes. Graudus mērcējām ūdenī, pēc
tam ar skalpeli no endospermas at-
dalījām diglītus. «Neretas hibrida»
diglītus ar kviešu miltu klisteri pie-
limējām «Odesas—10» endosper-
mai. Kad diglītis bija pielipis

endospermai, sēklas iesējām tīri iz-
mazgātā upes smiltī. Sākumā po-
dus novietojām siltumnīcā, vēlāk
— aukstā lecektī. Kad kukurūzai
attīstījās trīs lapiņas, pārstādījām
augsnē. Augi attīstījās labi, rudenī
veģetatīvā hibrida vāļītes graudiem
bija zobveida formas pazīmes. Kad
šīs mēģinājums bija sekmīgi veikti,
tad nolēmām sakrustot kukurūzu
ar pākšaugiem. Pupas, zirņus un
kukurūzu iemērcējām. Zirņiem un
pupām izgrīzām diglsaknīti un
diglstumbriņu. Diglīslapās izveido-
jām iedobumu, kurā labi novieto-
jās kukurūzas diglītis. Diglīti pie-
lipinājām ar kviešu miltu klisteri.

Graudus iesējām podos, izskalo-
tā smilti un novietojām lecektī. Kad
izauga trīs lapiņas, pārstādījām
augsnē. Spēcīga sakņu sistēma bi-
ja kukurūzai, kas bija uzpotēta
lauku pupām. Šie augi vasarā at-
tīstījās ļoti spēcīgi un rudenī no
tiem ieguvām dažas labas vāļītes.
Ar šiem mēģinājumiem esam pārlie-
cinājušies, ka ir iespējama veģe-
tatīvā hibridizācija starp dažādu
kļau augiem.

Sen jau bijām domājuši un mē-
ģinājuši palielināt kukurūzas saliz-
turību. Sākumā nekas neizdevās.
Tad laikrakstā izlasījām, ka kuku-
rūza neaiziet bojā, ja agri sēj un
pirms sējas kukurūzas graudus ap-
mērcē izkausētā parafinā. Ar para-
finu apstrādātās Osetijas apstaro-
tās sēklas iesējām 17. martā. Sēju
atkārtojām ik pēc 10 dienām. Agr-
rāk iesētiem graudiem jau aprīlā
sākumā bija diglsaknīte. Digsti pa-
rādījās vienlaicīgi visām dažādos
periodos iesētajām sēklām. Tomēr
martā un aprīlā pirmajā pusē sētā
kukurūza pilngatavību sasniedza
septembra vidū, bet maijā sētā ku-
kurūza bija jānovāc oktobra vidū
dzeltengatavības stadijā. Pirmsē-
jas sēklu apstrādāšana ar parafinu
tās pasargā no mitruma.

Mūsu darbs mācību izmēģināju-
mu lauciņā saistīts ar mēģināju-
miem lielajos kolhozu tīrumos.
1961. gada pavasarī «Neretas hib-
ridus» nodevām kolhozam «Sarka-
nais partizānis». Kukurūzas šķirni
«Neretas—3» saņēma mūsu cie-
mata kolhozs «Draudzība». Mūsu
sēklas savos tīrumos izmēģināja arī
Jēkabpils rajona Biržu un Raiņa
kolhozi. Rudenī vēl «Neretas—3»
kukurūzas sēklas nodevām Sēlijas
kolhozam.

Arī šogad veikti daudzi potējumi
gan starp dažādām kukurūzas šķir-
nēm, gan starp kukurūzu un pākš-
augiem. Labi izdevās potējums
starp kukurūzu «Cinkvāntino» un
kviešiem. Vasarā naturālisti zem
izolatora sakrustoja daudzas kuku-
rūzas šķirnes.

Esam priecīgi, ka mūsu mēģinā-
jumi un meklējumi var noderēt lau-
ku laudim viņu cildenajos pūļos
nodrošināt katrā saimniecībā piln-
vērtīgu lopbarības bāzi. Apzinā-
mies, ka dažiem mūsu mēģināju-
miem vēl nav īsti praktiskas no-
zīmes. Studējot PSKP Centrālās
Komitejas marta plēnuma materiā-
lus, secinājām, ka pareizi būs, ja
mēs turpmāk lielāku uzmanību ku-
kurūzas hibridizācijā veltīsim tādu
hibridu izveidošanai, kas ir saliz-
turīgi, spēj pretoties mitriem

augšnes apstākļiem, iespējami īsā-
kā veģetācijas periodā nobriedina
vāļītes piena vaska dzeltengatavi-
bas stadijā. Tieši tā iespējams ba-
gātināt skābbarības sastāvu ar
mājlopiem tik nepieciešamajām ol-
baltumvielām.

Dz. Kundrāte,
Neretas vidusskolas jauno
naturālistu pulciņa priekšsēdētāja

Tas ceļ darba ražīgumu

Lai vairotu lopkopju materiālo
ieinteresētību piena izslaukumu kā-
pināšanā, kolhozā «Leņina karogs»
slaucējam izsniegta darba papild-
apmaks par plāna izpildi ar uzviņu
aizvadītā gada. Par katru virs-
plāna piena kilogramu papildap-
maksā izsniegta 2 kapeikas.

Slaucēja V. Janberga saņemusi

Visu sējumu brīvprātīgā apdrošināšana — kolhoziem izdevīga

Lauksaimniecības kultūru brīv-
prātīgā apdrošināšana ir sava veida
valsts līdzdalība lauksaimnieciskās
ražošanas attīstīšanā, kolhozu
saimnieciskā nostiprināšanā un to
interesu pasargāšanā no stihisko
postījumu sekām. Brīvprātīgā ap-
drošināšana ievērojami lielākos ap-

mēros nekā obligātā atlīdzina zau-
dējumus par bojā gājušiem vai
stipri cietušiem (no vētrām un ci-
tiem dabas apstākļiem) sējumiem.

Krustpils rajona kolhozu laudis
ne mazums pūļu pieliek, lai izau-
dzētu bagātas kultūru ražas, bet
nereti atgādās, ka stihisko posti-
jumu — krusas, lietusgāzu, vētras,
izmirkšanas, izsušanas, salnu, plū-
du un pat ugunsgrēku rezultātā sē-
jumi iet bojā. Ja tie nav brīvprā-
tīgi apdrošināti, kolhozi cieš lielus
zaudējumus.

Par 1961. gadā bojātiem sēju-
miem kolhozi saņēmuši no valsts
apdrošināšanas vairāk nekā 50.000
rubļu. Tā kolhozs «Uzvaras rīts»
par bojātiem vasarājiem saņēma
4826 rubļus. Ja saimniecības valde
vasarāju kultūras nebūtu brīvprā-
tīgi apdrošinājuši, zaudējumu at-
līdzība pēc obligātās apdrošināša-
nas likmes sastādītu 809 rubļus.
LKP X kongresa kolhozā sējumi
nebija brīvprātīgi apdrošināti, tā-
pēc šeit zaudējumu atlīdzību saņē-
ma par 1313 rubļiem mazāku. Nav
jāpierāda, cik izdevīgi kolhoziem
ir brīvprātīgi apdrošināt visas kul-
tūras.

Ievērojamas zaudējumu atlīdzī-
bas summas ir izmaksātas arī ci-
tiem kolhoziem — «Leņina karogs»
2895 rubļi, «Vienība» 1628 rubļi,
«Druva» 1600 rubļi.

Lai sabiedriskā saimniecība ne-
ciestu zaudējumus, valdēm savlai-
cīgi jā rūpējas par visu sējumu
brīvprātīgu apdrošināšanu. Diem-
žēl, vēl ir priekšsēdētāji, kas nav
pareizi izpratuši brīvprātīgās ap-
drošināšanas izdevīgumu, bet kol-
hozu valdes nav prasījušas no tiem
atbildību par kolektīvās mantas ap-
drošināšanu. 1962. gadā sējumus
kavējas brīvprātīgi apdrošināt kol-
hozu «Draudzība», «Komunārs» un
dažu citu valdes. Tā ir aplama,
nosodāma taupība.

I. Zolbergs,
Krustpils rajona valsts
apdrošināšanas inspekcijas
vecākais inspektors

Lauksaimniecības zinātnes jaunumi

SELEKCIONĀRA A. KOZLOVSKA
PANĀKUMS

Lauksaimniecības zinātņu dok-
tors A. Kozlovskis izaudzējis ne-
melnzemes rajoniem jaunu cukur-
biešu šķirni. Šīs šķirnes cukurbie-
tes viegli izceļamas no augšnes,
un, tās novācot ar mehānismiem,
no saknēm nav jānotīra zeme.

Jaunā šķirne paredzēta audzēša-
nai Krievijas Federācijas nemeln-
zemes rajonos, Baltkrievijā un Bal-
tijas republikās.

Tur tā dos visai augstas ražas—
200 līdz 300 centneru no hektāra
un pat vairāk. Cukura un sausnes
daudzuma ziņā jaunā šķirne pār-
spēj lopbarības bietes vairāk nekā
divas reizes.

PROGESTERONS REGULĒ AITU
ATNESANĀS LAIKU

Jaunā hormonu preparāta pro-
gesterona izmantošana aitkopībā
dod iespēju regulēt aitu atnešanās
laiku.

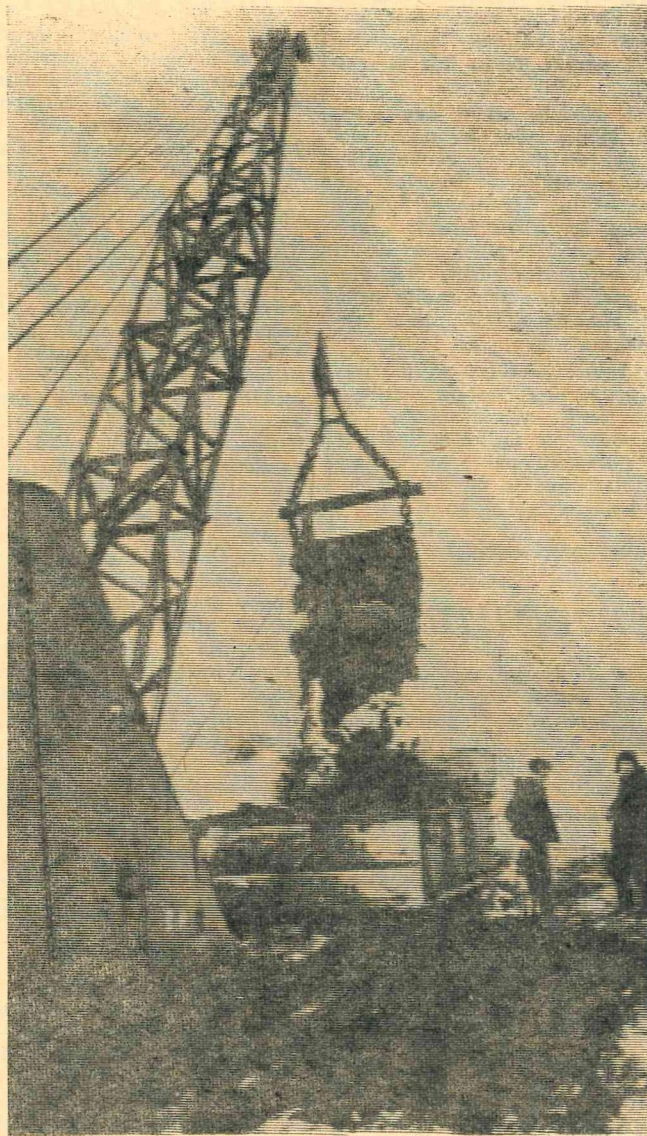
Pirms trim gadiem Vissavienības
lopkopības institūta līdzstrādnieki
izpētīja tā spējas palielināt aitu
vaislību. Tagad preparāts jau ie-
teikts lopkopības fermām.

Izmēģinājumus konstatēts, ka, lie-
tojot preparātu «SZK» un jauno
hormonu, iespējams papildus iegūt
no katrām 100 aitām līdz 40 jērus.
Progestērone ir kristālisks pulve-
ris. To izgatavo fabrika «Akrihin»
Maskavas apgabalā.

ZEMKOPJA NEREDZAMIE
PALIGI

Maskavas bakteriālo preparātu
fabrika nosūtījusi uz dažādiem mū-
su zemes rajoniem daudz fosfor-
bakteriņa pavasara sējas vajadzī-
bām. Sā daudzuma pietiks, lai ap-
strādātu sēklas gandrīz 3 miljonu
hektāru apsēšanai.

Fosfora bakteriņš ir efektīvs un
ļoti lēts «mikrobioloģisks» mēslo-
jums. 5 grami šā preparāta dod
līdz 3 centneriem lielu graudu ra-
žas pieaugumu caurmērā no hektā-
ra. 1962. gadā fabrika izgatavos tik
daudz šā preparāta, ka to varēs
pielietot 16 miljonu hektāru lielā
platībā.

Ar katru dienu tempus mēsloju-
ma izvešanā kāpina Lauktechnikas
Krustpils rajona nodaļas meha-
nizatori. Tā tikai 21. martā meha-
nizatori uz kolhozu un padomju saim-
niecību laukiem izveda 1.200 ton-
nas mēslojuma.

Lielu darbu veikuši ekskavato-
rists b. Vorobjovs ar maīnas trak-
toristu b. Kursiti. Kolhozā «Sarka-

nā zvaigzne» izveda vairāk
nekā 1.600 tonnu kūdras un kaķu.

Patlaban šo lauku vadītājs
ekskavators un mehanizatori iera-
dušies kolhozā «Selga», kur saga-
tavos un izvedīs ap 2000 tonnu
kūdras.

Attēlā: b. Vorobjova vadītais
ekskavators darbā.

Z. Martinsona foto

Par 6000 t vairāk nekā pērn

Jā, diezgan iespai-
dīgs skaītis salīdzinā-
jumam! Tas rāda, par
cik vairāk kūdras un
kūtsmēslu tonnu Jē-
kabpils rajona kolhoza
«Vienība» laukkopji
un mehanizatori izve-
duši uz tīrumiem. Nā-
košajai ražai vairāk
labas barības — lūk,
par to diendienā gādā
mūsu kolhoznieki. Ar
pilnu jaudu strādā
traktora DT-54 meha-
nizētais iekrāvējs, ku-

ru vada mehanizators
J. Dreimanis. Viņš ar
savu mašīnu sagata-
voto kūdras un kūts-
mēslu kompostu krauj
divu ritenītraktoru pie-
kabēs. Savukārt V.
Grigalovičs un E. Ru-
gainis šo kravu nogā-
da uz laukiem.

Turpat 7000 t mēslo-
juma ir jau nākošās
ražas rēķinā. Šajā
darbā kolhoza laudim
palīdz arī Lauku tehni-
kas Jēkabpils rajona

P. Svoks,
Jēkabpils rajona
tautas universitātes
žurnālistikas
fakultātes klausītājs

SIENAS AVIŽU APSKATS

Uz kritiku jāreagē

Sienas avīzes lielo nozīmi izpratusi Jēkabpils rajona Raiņa kolhoza redkolēģija. Pārskatot iepriekšējos gados izdoto numuru pabežos klāstu, redzams, ka sienas avīzes «Zelta druva» saturs vienmēr ir bijis vispusīgs, tā bagāta īsiem, kodolīgiem rakstiem, zīmējumiem un karikatūrām.

Ši gada 2. februārī izdots numurs veltīts gada noslēguma saulpcei. Krāsainā rakstā veidots lozungs «1962. gadā dosim Dzimtenei vairāk lopkopības un laukkopības produktus».

Rakstā «Pagājušais 1961. gads» autors uzsver, ka iegūta graudaugu raža — 11,2 cmt no ha ir neapmierinoša, jo faktiski varēja novākt no tūriem par vienu trešdaļu vairāk. Tas nozīmē, ka šī daļa ražas gājusi zudumā, to novācot. Rakstā ierosināts pavisam ražas novākšanas tehniku. Lai samazinātu skābbarības zaļās masas zudumus, ieteic to skābēt tikai virszemes apālās stīpās.

Nākošā lozungveidīgā rakstā «Lai iegūtu labu ražu» autors aicina uzkrāt pareizi organisks mēslus. Rušināmo kultūru ražu celšanas nolūkā viņš ieteic sistemātiski apmācīt tos kolhozniekus, kuri apkos rušināmās kultūras, kā arī celt mehанизatoru zināšanu līmeni, lai tie labāk varētu izmantot uzticēto tehniku.

Ailē «Lopkopība» raksts par kolhoza labāko slaucēju Alidas Upmales un Irmas Lakstīgalas darba pieredzi. Viņas izslaukušas pāri par 3000 kg piena vidēji no govīm. 1961. gadā kolhoza kopizslaukums sasniedza 649,7 tonnas piena, tas ir, par 9,9 t vairāk nekā 1960. gadā. Ja visas kolhoza slaucējas būtu izslaukušas tikpat, cik labākās, kopizslaukums būtu cēlies par 22 t, kas savukārt kolhozniekiem uz izstrādes dienu dotu 30 kapeikas vairāk.

Rakstā «Būsim aktīvi pašdarbībā» autors aicina piedalīties deju pulciņā, kā arī organizēt Raiņa un Sēlijas kolhozu apvienotu jaukto kori.

Korespondencē par organisko mēslu izvešanas gaitu kolhozā pelnītus pārmetumus saņēmis traktors b. Valleskalns, kurš strādā uz traktora «Belarusj» ar iekrāvēju. Darbā viņš ierodas neregulāri un vairākās nedēļās veicis tikai nelielu daļu uzdevuma. Turpretī 1. brigādes kolhoznieks M. Pavlovs tajā pašā laikā ar zirgu izvedis daudz vairāk.

No salīdzinājuma ar pagājušā gada avīzēm redzams, ka pēdējā nav karikatūru, ar kurām bagāti iepriekšējie numuri. Rakstiem nav autoru parakstu. Nav iekārtota nodaļa «Pa materiālu pēdām».

Sarunās ar redkolēģijas locekļiem noskaidrojās, ka valde neizdara no sienas avīzē ievietotajiem rakstiem vajadzīgos secinājumus. Piemēram, 1961. gada 30. decembra numurā ievietotas asprātīgas karikatūras. Rakstā «Lūk, kur rodas degvielu pārtērīņš!» minēts, ka traktoristi b. Grinbergs un Stūrtis 17. decembra vakarā kolhoznieku sētai pieveduši baļkus. Pēc tam sekojusi tradicionālā «stiprināšanās», kas vilkusies visu nakti. Bet apkārtējo kolhoznieku nakts mieru traucējis aizmirstā traktora motora trokšnis. Disciplīnas pārkāpšanas jautājumus risina arī šā numura otrs raksts «Seit aiziet kolhoznieka darba laiks» — traktorists Viesturs Valleskalns, aiziedams uz kursiem, nav atstājis traktoru darba kārtībā. Viņa nevēlības dēļ otrā rītā vairāki kolhoznieki nevarēja uzsākt darbu līdz tā izlabošanai.

Tā kā minētie raksti nav apspriesti valdes sēdē un nav pieņemti nekādi lēmumi, redkolēģijai nav bijis iespējams iekārtot aili «Pa materiālu pēdām». Tūlītēja reaģēšana uz trūkumiem ir prasība, kurai nedrīkst paļaut secen arī partijas pirmorganizācija. Tā vietā, lai pret trūkumiem radītu neiecietības atmosfēru, šeit tikai reģistrē faktus.

Šāda kolhoza valdes un partijas pirmorganizācijas nostāja attiecībā pret sienas avīzes rakstu signāliem noved pie tā, ka sabiedrības normu pārkāpēji par viņu kritizēšanu atklāti smejas un turpina neievērot kolhoza intereses.

mācekļi ir Jānis Rutkovskis no 9. klases un Modris Veigurs no 11. klases. Ģimnāzistus galvenokārt tēlo astoto, deviņo klašu audzēkņi, bet viņu audzinātāja Tijunas loma b. Baloditis.

Lai galvenā problēma katram skatītājam būtu skaidra un tēlojums pārliecinošs, daudz pūļu pielicis jaunais režisors Indulis Rozītis. Kā izrādē būs izdevusies, vai mūsu atveidotie tēli un problēmu risinājums sasniegs mērķi, par to gaidīsim atsauksmes un recenzijas. Dz. Zeltiņa, dramatiskās kopas dalībniece

Tuvojas 30% aizņēmuma laimestu izloze

Šā gada 30. martā Harkovā notiks kārtējā 86. Valsts 3% iekšējā laimestu aizņēmuma pamatizloze.

Sajā izlozē uz sešpadsmit aizņēmuma kārtām izlozēs 136.000 laimestus kopsummā par 7.440.320 rubļiem, tai skaitā: 32 laimestus pa 5.000 rubļiem, 80 laimestus pa 2.500 rubļiem, 400 laimestus pa 1.000 rubļiem un 135.488 laimestus par summām no 40 līdz 500 rubļiem.

Aizņēmuma obligācijas pārdod un brīvi pērk visas krājkses.

Iegādājoties 3% aizņēmuma obligācijas, katram pilsonim rodas iespēja ērti un izdevīgi glabāt savus brīvos naudas līdzekļus. Uz valsts 3% aizņēmuma obligācijām iespējams laimēt ievērojamas naudas summas. Ja ir nepieciešama nauda, obligācijas var nekavējoties pārdot atpakaļ krājksēi.

Iespēja laimēt uz aizņēmuma obligācijām palielinās ar katru izlozi, jo agrāk laimējušās obligācijas tālākajās izlozēs vairs nepiedalās, bet laimestu skaits katrā izlozē paliek nemainīgs.

E. Goba,

Jēkabpils rajona Centrālās valsts darba krājkses vadītājs

Autobusa atiešanas laiks jāpārskaidro

Kā visā republikā, tā arī mūsu rajonā pēdējos gados redzami uzlabojusies autosatiksmes. Daudz pasāzēju ērtību labā darījusi arī 11. ATK vadība, tomēr viss vēl nav izdomāts līdz galam. Piemēram, neapmierināti esam mēs, jauniegāvieši, kuri visbiežāk Jēkabpili ierodas tieši administratīvās vai darba lietās. Loti bieži gadās, ka esam spiesti aizbraukt mājās, visu vajadzīgo nepaveikuši, jo nav pārdomāts pēdējā autobusa atiešanas laiks. Šī paša iemesla dēļ bieži vien, nenogaidot beigās, jāatstāj dažādas sanāksmes vai sesijas. Nekādi nav iespējams paspēt uz autobusu plkst. 15.30 arī tiem, kas ieradusies Jēkabpili uz ārstu pārbaudēm vai rentģenu. Rezultātā jākavē darbs un jāmēro tālais ceļš otro reizi vai jāiet uz Jaunjelgavu kājām... Visas šīs jauniegāviešu un pārējo tuvākās apkārtnes pasāzēju likstas varētu novērst, ja autobuss atietu nedaudz vēlāk, piemēram, plkst. 16.30 vai 17.00. Pasāzēri no tā neciestu, jo tie, kas vēlas nokļūt mājās ātrāk, var braukt ar autobusu Jēkabpils — Taurkalne. Tas atstāj Jēkabpili plkst. 15.00.

E. Strikere, Jaunjelgavas pilsētas padomes deputāte

NO BIEDRU TIESAS ZALES

Nosoda negodīgu rīcību

Krustpils cukurfabrikas strādnieks Jānis Petrunis mēģināja iznest no uzņēmuma cukuru. Garnadzi aizturēja. Fabrikas biedru tiesā negodīgo strādnieku asi nosodīja viss kolektīvs. Nelīdzēja vainīgā taisnošanās un izlocīšanās no atbildības, apgalvojot, ka cukuru viņš nesis parādīt(?) saviem tuviniekiem. Par izdarīto zādību Jānis Petrunis saņēma pelnītu sodu — sabiedrisku nopelumu. Biedru tiesa nolēma, ka negodīgā strādnieka pārkāpums jādara zināms visai sabiedrībai.

I. Mitrovičs, biedru tiesas priekšsēdētājs

MUMS ATBILD

«VAI TĀDU PRODUKCIJU VAR PĀRDOT?»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 20. janvāra numurā bija ievietota korespondence, kurā vairāki pircēji sūdzējās par neapmierinošo Krustpils dzelzceļa stacijas bufetes konditorejas izstrādājumu kvalitāti Jēkabpils autobusu stacijas kioskā. Dzelzceļa stacijas bufetes direktora vietnieks B. Baldunčiks atbild, ka šo rakstu apsprieda konditorejas čeha darbinieku sanāksmē. Vainīgās personas brīdinātas un par izlaisto slikto produkciju tām atņemti nauda un izpeļņas.

Fiziskā kultūra un sports

Slēpošanas sacensības Klintaines ciemā

Klintaines ciema mērogā 17. martā notika slēpošanas sacensības veltītas LPSR pirmajām ziemas sporta spēlēm un PSRS tautu pirmajai ziemas spartakiādei. Sacikstēs piedalījās Klintaines septiņgadīgās skolas skolēni un kolhoza «Selga» jaunieši.

500 m distancē labāko rezultātu uzrādīja 1. klases skolnieks J. Litvinčuks. 1000 m distancē zēniem pirmās trīs vietas iezīnāja 2. klases skolnieki Pēteris Rēķis, veicot distanci 7 min. 20 sek., Pēteris Vatanis — 8 min. 16 sek. un Kārlis Krastiņš.

1000 m distancē pirmo vietu ieguva 4. klases skolniece Gundega Bogsberga — 7 min. 55 sek., kā labākā šai distancē no 3. klases kolektīva bija Biruta Spugurāne. Sivas ciņas norisa 2000 m distancē starp 3. un 4. klašu skolniekiem. Labāko laiku — 13 min. 7,2 sek. uzrādīja 3. klases skolēns Paulis Bogdanovs. 4. klases skolnieks Raimonds Liepiņš distanci veica 13 min. 44 sek. Šai distancē meitenēm pirmo vietu iezīnāja 6. klases skolniece Zigrīda Gērķe — 19 min. 26 sek. 3000 m distancē labāko laiku

uzrādīja 5. klases skolnieki Pēteris Bogdanovs — 16 min. 6 sek. un Dainis Klaučāns. 6. klases skolnieks Juris Sedlers veica distanci 17 min. 55 sek. No meitenēm veiklākā izrādījās 7. klases skolniece Dzintra Penčuka — 19 min. 42 sek. Interesanti risinājās 5000 m distancē ciņa starp skolas 7. klašu zēniem un kolhoza «Selga» jauniešiem. Ar labāko laiku — 28 min. 03 sek. skolnieks Elmārs Preiss ieguva pirmo vietu, kolhoza «Selga» pārstāvis Voldemārs Kļaviņš distanci veica 28 min. 02 sek., skolnieks Aldis Dambītis — 28 min. 50 sek.

Slaloma braucienā labāko laiku uzrādīja 7. klases skolnieks E. Preiss — 11 sek.

Lēkšanā no tramplīna pirmo vietu ieguva 2. klases skolnieks P. Bogdanovs — 5,90 m, otrā vietā — V. Kļaviņš un A. Dambītis — 5,60 m.

Sacensību noslēgumā atsevišķo distancu pirmo trīs vietu ieguvējus apbalvoja.

V. Liepiņš,

Klintaines septiņgadīgās skolas pasniedzējs

Spraigas ciņas

Krustpils rajona I ziemas sporta spēles tuvojas noslēgumam. Istaļos ziemas sporta veidos, kuri bija iekļauti sacensību programmā, sacensības jau notikušas. Pašreiz rajona fizikultūrieši mērojas spēkiem galda spēlēs, kuras ir ļoti populāras mūsu rajonā.

Tā svētdien, 11. martā, Livānos sacensības noslēdza dambretisti. Ar lielu dalībnieku skaitu bija ieradusies II grupas kolektīvi, kuri pārstāvēja rūpnīcas, uzņēmumus un skolas. Aizputinātie ceļi atturēja no sacensībām vairākas kolhozu komandas, bet ciņas tāpat bija spraigas, un neviens vien no pretendentiem uz pirmajām vietām piedzīvoja zaudējuma rūgtumu.

Sacensības pēc Šveices sistēmas uzsāka 80 dalībnieki, kuri pārstāvēja 18 komandas. Šādam dalībnieku skaitam sacensību telpas bija ļoti šauras, bet, pateicoties sacensību dalībnieku disciplīnai, ciņas risinājās raiti.

Uzņēmumu, iestāžu un skolu grupā pirmo vietu iezīnāja Krustpils cukurfabrikas dambretisti, iegūstot 18 punktus. Tikai 0,5 punkti mazāk ir otrās vietas ieguvējam Aiviekstes

HES komandai. Trešo vietu iezīnāja Atašienes vidusskolas komanda ar 15,5 punktiem.

Kolhozu un padomju saimniecību grupā, spēlējot pēc riņķa sistēmas, pirmo vietu iezīnāja LKP X kongresa kolhoza komanda. Otrajā vietā palika Atašienes padomju saimniecība, trešajā vietā — kolhozs «Padomju Armija».

Par ciņu spraigumu liecina tas, ka no pretendentiem uz 1. vietu vienīgi Livānu kūdras fabrikas pārstāvis b. Jēkabsonam izdevās ierindoties godalgotā vietā.

Pirmo vietu iezīnāja Aiviekstes HES pārstāvis b. Aboliņš, iegūstot 5,5 punktus no 6. Vērtējot pēc koeficienta, otro vietu iezīnāja b. Jēkabsons, trešo vietu ieguva livāniecis b. Suvorovs. Viņš bija turnīra vienīgais dalībnieks, kas uzvarēja visus pretiniekus, bet zaudējumu ieguva par neierašanos uz pirmo spēli.

Zaudējot pēdējā kārtā b. Aboliņam, b. Zvirbulis ierindojās ceturtaajā vietā.

Sieviešu grupā, uzvarot visas pretinieces, pirmo vietu iezīnāja Krustpils cukurfabrikas pārstāve b. Plavinska. Vienu punktu mazāk ieguva b. Meldere — Aiviekstes HES. Trešajā vietā ierindojās b. Niedre no Nerūdas izrakteņu kombināta.

Ziemas sporta spēļu programmā palikuši vēl 2 sporta veidi, kuri var radīt dažādas izmaiņas kopvērtējumā. Pagaidām vadošās komandas ir sekojošas: I grupā — LKP X kongresa kolhozs, Kārļa Marksa un Kirova kolhozi. II grupā — Plaviņu 1. vidusskola, Nerūdas izrakteņu kombināts un Aiviekstes HES.

25. martā Plaviņās notiks sacensības novusā. A. Akantjevs,

LBSB «Vārpa» rajona padomes treneris

Redaktors E. KOCĒNS

Agafija Jefstafija m. Stepanova, dzīvo Krustpils rajona Pēternieku ciema «Muceniekos», ierosinājusī laulības šķiršanu pret Ivanu Maksima d. Stepanovu, dzīvo Livānos, lopu sagādes punktā.

Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Skatīt par nederīgu Vipes 2. septiņgadīgās skolas apaļo zīmogu «Latvijas PSR Izglītības Ministrija — Krustpils rajons Vipes 2. septiņgadīgā skola», nozaudētu 1962. gada 13. martā.

Direktore Z. Straumniece

„Pauks un Šmauks“ skolēnu uzvedumā

Liekas, pavisam parasta un neievērojama diena, bet Jaunjelgavas vidusskolas 5.—7. klašu jaunie aktieri gaidīja to ar lielu nepacietību. Uz kultūras nama ziņojumu dēļa varējām lasīt, ka viesosies skolēni ar jautro dziesmu spēli «Pauks un Šmauks». Daudz pūļu viņi ieguldīja kopā ar režisoru skolotāju H. Hāku, līdz panāca jautro un draiskīgo saspēli. Ari dekoratori — 7. klases zēni J. Krigeram, J. Strautiņam un citiem skolotāja b. Jakuboviča vadībā bija darba pilnas rokas. Kultūras nama mākslinieciskais vadītājs b. Driņķis ar grima palīdzību mazos aktierus «pārveidoja» par skaistiem zvēriņiem. Un nu droši varēja stāties skatītāju priekšā.

... Beidzot atvērs priekškaris. Skatītāji ar aizrautību sekoja līdzī katrai kustībai, katram vaibstam, kas bija tik pareizi un tipiski. Katru nākošo ainu visi gaidīja ar

nepacietību, jo drīzāk vēlējas atkal ieraudzīt savus mīļotos spēles varoņus. Skatītāji sevišķi sajūsmīnājas par mazo zaķēnu Pauka un Šmauka drosmi un draiskulībām, kurus ļoti patiesi atveidoja 6.-a klases skolniece V. Streļeca un 5. klases audzēkne E. Lūkina. Mazie apmeklētāji priecējās par Eida Eža brūnajām adatām un sīkajiem soliņiem. Te savu izdomu un zināšanas ieguldīja 6.-b klases skolnieks V. Biskaps. Raitajā lugas darbībā katrs aktieris zināja savu vietu.

Brīvi jutās arī Sekss Kārtībnieks — J. Kalniņš, Adams Āpsis — Z. Mjadzeļeca, Pūce Lūce — B. Landinska un citi.

Mazie aktieri izteica vēlēšanos savu darbu nepārtraukt un drīzākajā laikā uzstāties uz kaimiņu skolu skatuvēm.

R. Balcere,

Jaunjelgavas vidusskolas vecākā pionieri vadītāja